

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617201385
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617201385.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: H. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX, zastúpeného JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom U., W. X/A proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 2 091,29 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 10Csp/35/2017-125 zo dňa 23. 08. 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 010,69 eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania,
p o t v r d z u j e .

Vo výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok
n e d o t k n u t ý .

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 010,69 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 03. 03. 2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (do sumy 2 091,29 eur) a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal nárok voči žalobcovi na náhradu trov v rozsahu 4 %. Výrok o uložení povinnosti zaplatiť žalovanú sumu odôvodnil súd s poukazom na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (§ 9), ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, resp. ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Vo veci tiež posudzoval vznesenú námietku premlčania v súlade s ust. § 100 a § 107 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že medzi účastníkmi došlo dňa 03. 01. 2014 k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú. Nakoľko neboli splnené všetky predpoklady v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd poskytnutý úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ teda boli poskytnuté žalobcom finančné prostriedky žalovanému nad poskytnutý úver, tento je povinný ich v zmysle ustanovení o bezdôvodnom obohatení vydať. V zmluve o úvere nebolo dojednané trvanie zmluvy a konečná splatnosť úveru, dojednané zmluvné podmienky netvorili so zmluvou jeden celok, absentuje dojednanie o ročnej percentuálnej miere nákladov. Do výšky sumy poskytnutého úveru bol započítaný aj poplatok 215,75 eur za možnosť odkladu splátok, pričom zaplatenie poplatku bolo realizované bez ohľadu na to, či v budúcnosti žalobca o odklad požiadala alebo nie. Uvedené dojednanie súd považoval za rozporné s dobrými mravmi, keďže ukladá žalobcovi ako spotrebiteľovi povinnosť zaplatiť poplatok aj za službu, ktorú reálne nevyužije. Ku vznesenej námietke

premlčania uviedol, že nie je dôvodná, nakoľko suma istiny úveru bola uhradená ku dňu 07. 05. 2015, kedy v poskytnutej platbe bolo vykonané aj plnenie nad rámec poskytnutého úveru a ďalšie plnenia nasledovali po tomto termíne. Žaloba bola podaná na súde dňa 20. 02. 2017, a preto bola podaná v rámci plynutia dvojročnej subjektívnej, resp. trojročnej objektívnej premlčacej doby. Samotná suma 1 010,69 eur predstavuje rozdiel medzi žalovaným reálne poskytnutým úverom vo výške 1 284,25 eur a žalobcom vyplatenými prostriedkami vo výške 2 294,94 eur. Žalobcovi bol priznaný aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 03. 03. 2017 (§ 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.) a o trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, pričom o výške náhrady rozhodol vzhľadom na pomerný úspech účastníkov v konaní.

2. Proti rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcu podal odvolanie žalovaný. Napadol výroky, ktorými bol zaviazaný plniť sumu 1 010,69 eur, ako aj výrok o trovách konania. Nesúhlasil so závermi, že poskytnutý úver č. 820006239 je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie údajov vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z. z. Poukázal na to, že časť zmluvy môže byť určená aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Nakoľko súd dospel k nesprávnemu záveru o tom, čo tvorí zmluva o revolvingovom úvere, nesprávne rozhodol aj o otázke splnenia náležitostí, o dobe trvania zmluvy, či konečnej splatnosti. Medzi sporovými stranami uzavretá zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie termínu konečnej splatnosti viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok alebo tak, že dátum poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Súd dospel k nesprávnemu záveru aj ohľadne ročnej percentuálnej miery nákladov. Uvedené údaje v zmluve boli obsiahnuté a zákon nepredpokladá, že by v tomto smere mala byť uzatvorená „dohoda o RPMN“. Odvolateľ žiadal, aby rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd zmenil a žalobu zamietol alebo zrušil a vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že závery súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru sú správne. K argumentácii žalovaného uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch zrozumiteľne a jasne kladie požiadavky o podstatných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie na dodatočne pripojené listiny, ktoré žalobca obdržal s časovým odstupom po uzatvorení zmluvy, prípadne vôbec. Navyše zmluvné dojednania žalobcom podpísané neboli. Správny bol záver súdu aj o absencii RPMN v zmluve. Žalobca návrh na uzavretie zmluvy podpísal dňa 31. 12. 2013 a až následne dňa 03. 01. 2014 boli do zmluvy vpísané konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere. Samotná výška RPMN je nesprávna už len z toho dôvodu, že výška úveru mala predstavovať 1 500,- eur, avšak žalovaný v absolútnom rozpore so zmluvnými dojednaniaми porušil dohodu a výšku úveru krátil o sumu 215,75 eur a poskytol tak úver vo výške 1 284,25 eur. Nie je potom správny záver o celkových nákladoch spotrebiteľa z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. V tomto prípade sa úroky počítali aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu. Žalobca žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní v súlade s § 379 až § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok v jednotlivých výrokoch, ktorými bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť sumu 1 010,69 eur s príslušenstvom, ako aj vo výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

5. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Je potrebné uviesť, že v obdobných prípadoch v dohode o poskytnutí služieb uzatvárajúcej žalovaným bola vyslovená neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Za neprijateľnú považuje súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s

poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Odplata podľa dohody o poskytnutí služieb nebola zahrnutá do celkových nákladov, čo následne spôsobuje následky popísané súdom prvej inštancie o tom, že spotrebiteľ bol takýmto spôsobom zavádzaný a už aj z tohto samotného záveru by mal úver hodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd sa však stotožnil aj s ďalšími tvrdeniami súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých zmluva o spotrebiteľskom úvere nespĺňala všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. V tomto prípade bola uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere, avšak v skutočnosti sa jednalo o jednorazovo poskytnutý úver, preto v tejto súvislosti je možné použiť pre výpočet RPMN údaje dostupné už pri uzatváraní úveru. V zmluve tak absentoval údaj o RPMN, údaje o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ako i o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Nesprávne bol aj poskytnutý údaj o RPMN v rozpore s ust. § 19 prílohy č. 2 k zákonu o spotrebiteľských úveroch, keď ako vstupný údaj bola použitá pre výpočet RPMN suma 1 500,- eur, avšak reálne bol úver poskytnutý v sume 1 284,25 eur. Už samotné tieto vyhodnotenia nesplnenia jednotlivých podmienok pre poskytnutie spotrebiteľského úveru postačovali pre vyslovenie záveru, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

7. Pretože odvolateľ neuviedol žiadne skutočnosti, ktorými by sa nezaoberal súd prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd v napadnutých výrokoch ako vecne správne potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 CSP a žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, priznal náhradu trov v celom rozsahu.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).